

(Ján Blaško) Skutočne ma udivuje, že sa vyhovárali všetci. Nie jeden či dvaja, ale všetci. Každý mal nejaký dôvod. Nie je dôležité, na čo sa vyhovárali, ale že odmietli pozvanie. Nájst si výhovorku je ľahké. Ale výhovorka je obrazom tvojho srdca. Je pravdou o tebe. Kto z nás by si kúpil pole, aby ho predtým nevidel, alebo voly, aby ich nevyskúšal? Určite všetci dobre poznáme zaužívanú frázu: „Kto nechce, hľadá dôvody, kto chce, hľadá spôsoby.“ Je isté, že ak odmietneš pozvanie na návštevu, tak sa nič strašné nestane, možno príde aj nabudúce. Pri výhovorku značne zaváži osoba, ktorá ťa pozýva, a isto aj udalosť, na ktorú ťa pozýva. Pozvanie blízkej osoby či dobrého priateľa neodmietneš. Tak potom tu vyvstáva otázka, kto je pre teba Ježiš Kristus. Priateľ? Dôverný známy a blízky? Ježiš ťa denne pozýva na hostinu. Nie na nejakú ťažkú drinu, ale na hostinu. Načo sa chceš tentoraz vyhovoriť? Veď tento príbeh sa končí tým, že ani jeden z pozvaných neokúsi večeru.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)